

Idols, of: Hoe om te gaan met teleurstellingen?

Jan van Dijk, Raad voor de rechtsbijstand:

‘De rechtsbijstand komt er, vergeleken met andere sectoren nog goed van af. Er wordt 30 miljoen euro extra geïnvesteerd in het veiligheidsbeleid, en men heeft aandacht voor de keteneffecten, dus ook voor het aantal toevoegingen. Die worden nog steeds betaald met een openeindregeling, dus aan het eind van de rit blijft er niemand zitten met onbetaalde rekeningen. Er wordt dan wel 7 miljoen op de rechtsbijstand bezuinigd, maar dat is de resultante van veel plussen en minnen. Het is voor ons geen reden om met spandoeken de straat op te gaan.’

Jeroen Brouwer, algemeen deken van de Orde:

‘De situatie rond de rechtshulp wordt min of meer bevroren, en dat is niet verrassend. We zien zelfs een kleine stijging. Die wordt gerechtvaardigd doordat wordt voorzien in een groter beroep op rechtshulp. Dat komt door de intensivering in de strafrechtketen en de verslechterde economische situatie, die zal leiden tot meer ontslagen. Opmerkelijk is wel dat de verhoging van 30 miljoen euro alléén voor 2004 staat ingeboekt.

Er is fors ingezet op de rechterlijke macht en het Openbaar Ministerie, en dat heeft een *spin off* naar de kant van de rechtshulp. Het is dan de vraag of de toegezegde compensatie voldoende is. Al met al hoeft justitie niet ontevreden te zijn, en wij ook niet. Deze tak is uit de luwte gebleven.’

Hans van der Vlist, lid van de Raad voor de rechtspraak:

‘De minister heeft de noden van de rechtspraak serieus genomen. Vergeleken met de omgeving zijn we dan ook tevreden. We verwachten een extra instroom van zaken, en dat kunnen we met deze middelen ook bijhouden. Als het goed is ontstaan er geen nieuwe achterstanden bij het Openbaar Ministerie. Neemt het aantal strafzaken niet verder toe, dan verwachten we dat we eind 2004 kunnen zeggen dat we redelijk bij zijn. Tenminste: in eerste aanleg. In het hoger beroep geldt dat nog niet.

Veiligheid is voor dit kabinet een belangrijke invalshoek gebleken voor investeringen in de strafsector. Maar daarnaast is de autonome groei van de rechtspraak ook een belangrijke invalshoek. De onderbouwing van die groei in de sectoren civiel en bestuur is door de minister gehonoreerd. We kunnen met deze begroting echter niet de achterstanden inlopen in deze sectoren. Daarvoor ontbreekt de ruimte. Ook is er geen ruimte voor investeringen in ICT en huisvesting. Door doelmatiger te werken moeten we hier middelen voor vrijmaken.’

(Michel Knapen)

De gemiddelde kans om een civielrechtelijke procedure te winnen is exact 50%. Wat dat betreft scoort de civiele procedure net een fractie beter dan roulette. Wie bij roulette inzet op even of oneven, dan wel zwart of rood, heeft een kans van iets meer dan 48,6% op winst aangezien de ‘o’ voor deze categorieën niet meetelt. Iedere procesadvocaat kent het verschijnsel van een volstrekt ten onrechte verloren zaak. Maar ook als het verlies niet helemaal ten onrechte is, is het vervelend, niet alleen voor de cliënt, maar ook voor het ego van de advocaat. Ik ken collega’s die angstvallig bijhouden wat hun winstpercentage is. Voor een gezonde uitoefening van het vak zou het daarom helemaal geen kwaad kunnen wat meer aandacht te besteden aan het omgaan met teleurstellingen. Een idee voor een verplichte cursus tijdens de beroepsopleiding?

Het belang van het leren omgaan met teleurstellingen werd mij afgelopen zaterdag schrijnend duidelijk toen ik twee teleurgestelde vijftienjarige meiden ophaalde van een hotel op Schiphol Oost waar één van de voorronden van een nieuwe serie *Idols* werd afgewerkt. ’s Ochtends vroeg – héél vroeg – had ik ze weggebracht. Op weg ernaar toe hadden ze met veel smaak het contract nog eens doorgenomen dat ze vooraf hadden moeten tekenen. Het verbod om met de pers te praten, hadden ze goed begrepen, al was er discussie of de schoolkrant daar ook onder zou vallen. Maar dat ze zich moesten ‘conformereren aan de beslissingen van de producent en conform deze beslissingen moesten handelen’ was al een stuk lastiger. Het ‘uitdrukkelijk, onvoorwaardelijk en onherroepelijk’ toestemming geven voor ‘uitzending, heruitzending en elke andere openbaarmaking of verveelvoudiging’ leidde tot gejoel op de achterbank. Het contract hadden ze goed gelezen; advocates in de dop.

Drie uur later haalde ik ze weer op. Ze gaven toe dat ze slecht hadden gezongen, toch waren ze nogal teleurgesteld. En ze hadden spijt, niet zozeer van het meedoen, maar vooral van de toestemming voor het uitzenden. De hele school zou straks kunnen zien dat het niet goed gegaan was. Dát idee was ondraaglijk. Eén van de twee vroeg mij of het contract nog wel geldig was, nu zij inmiddels een andere handtekening had. Tsja, nog een teleurstelling.

Voor het geval dit zo heerlijk overdreven geformuleerde contract één van de *Idols*-deelnemers zal inspireren tot een rechtenstudie en een bestaan als advocaat, dan zal de procespraktijk voor hem of haar een waar walhalla blijken te zijn: gemiddeld 50% kans om te winnen, kom daar maar eens om bij 16.000 *Idols*-kandidaten. Geen betere leerschool voor het omgaan met teleurstellingen dan de praktijk. Dat moet ook de gedachte zijn geweest achter een bord dat ik ooit – op een foto op internet – bij een cursuscentrum zag staan: *De cursus ‘Omgaan met teleurstellingen’ gaat vandaag helaas niet door.*